

2. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai

Evankeliumi, Joh. 10: 11 - 16

Tässä evankeliumissa Vapahtajamme vertaa käyttäytymisensä ja suhteensa ihmisiä kohtaan paimenen laumalleen osoittamaan huolenpitoon ja holhoamiseen. Tämä oli sangen sopiva vertaus, josta kansa, jolle Hän puhui, saattoi saada oikean ja selvän ymmärryksen Hänen rakkaudestaan lunastamiaan ihmisiä kohtaan. Sentähden voidaksemme muodostaa oikean käsityksen siitä lohdutuksesta ja kunniaista, joka on tässä opetuksessa, niin täytyy meidän huomata se ero, joka on meidän ja Vanhan Testamentin esi-isien eli juutalaisen kansan elämäntapojen välillä. Heidän elämänsä oli paimenelämää, joka tarkoittaa sitä, että heidän parhain rikkautensa oli heidän lammaslaumansa, josta he saivat suurimman osan siitä, mitä he tarvitsivat elatukseensa. Tämä oli jo Aabelin, Aadamin pojan, elinkeino. 1. Moos. 4: 2. Samoin myös Jaakobin, 1. Moos. 31. Ja monessa paikassa Vanhassa Testamentissa on esimerkkejä siitä, että huomattavimpien miesten omaisuus oli heidän karjalaumansa, joita he itse paimenina kaitsivat ja holhoivat. Sentähden myös kuninkaita Vanhassa Testamentissa kutsutaan paimeniksi, että tulisi ilmi heidän virkansa luonne. Heidänsä piti valvoa kansan parasta, torjua pois vahingot, etsiä omaa onnellisuuttaan alamaistensa menestyksessä niin kuin paimen rikastuu laumansa menestyksestä ja enenemisestä. Samoin kuvataan myös pyhässä Raamatussa seurakunta opettajansa kanssa samalla vertauskuvalla laumasta ja sen paimenesta, että sillä näytettäisiin, minkä murheen opettajan tulisi pitää jokaisen hänen seurakunnassaan olevan onnesta ja autuudesta. Sentähden neuvoo Paavali vanhimpia Efesossa: ” **Niit ottakaat siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät piispoiksi pannut, kaitsemaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä ansainnut on. Sillä minä tiedän minun lähtemiseni jälkeen tulevan teidän sekaanne hirmuiset sudet, jotka ei laumaa säästä.**” Apt. 20: 28 - 29.

Samoin paimenen nimellä esitetään myös useasti Vanhassa Testamentissa Herra meidän Jumalamme ja Vapahtajamme. ” **Herra on minun paimeneni: ei minulta mitään puutu**”, sanoo Daavid psalmissa 23. Ja Asaf käyttää samaa

ilmaisua, kun hän osoittaa Jumalan murheenpidon seurakunnastansa, kutsuen Hänet **Israelin paimeneksi**. Ps. 80: 2. Profeettojen ennustuksissa Messiaksen tulosta maailmaan nimitetään meidän Vapahtajamme myös tällä nimellä. Jesaja ennustaa Jeesuksen palavasta rakkaudesta ja armahtamisesta lapsiansa kohtaan näillä sanoilla: ” **Niinkuin paimen on hän kaitseva laumaansa, kokoo karitsat syliinsä ja kantaa helmassansa: tiineet lampaat hän johdattaa.**” Jes. 40: 11. Ei myöskään Vapahtajan rakkautta ja murheenpitoa omistansa voida koskaan mihinkään verrata paremmin kuin paimenen murheenpitoon lampaistansa.

Niin kuin paimenella, joka itse omistaa lampaansa, on täysi oikeus niihin, niin on myös Herralla Jeesuksella täydellisin omistusoikeus ihmisten sydämiin. Tämä oikeus tulee siitä, että Hän on heidän Luojansa ja kaikkivaltias Herransa. Johannes sanoo: ” **Kaikki ovat sen kautta tehdyt, ja ilman sitä ei ole mitään tehty, joka tehty on.**” Joh. 1: 3. Ja Pojasta sanotaan: ” **Ja: sinä Herra olet alusta maan perustanut, ja taivaat ovat sinun käsialas:**” Hebr. 1: 10. Niin ollen ei voi täydellisempää ja suurempaa oikeutta olla kuin Jeesuksella on lampaiisiinsa, sillä ne ovat Hänen käsialansa, ja he ovat Hänestä saaneet olemassaolonsa ja elämänsä. Mutta Vapahtaja on hankkinut vielä toisen omistusoikeuden ihmisiin. Kun he vapaaehtoisesti olivat hyljänneet Luojansa herruuden ja halusivat perkeleen avulla korottaa itsensä kuviteltuun onnellisuuteen, niin tuli Jumalan Poika maailmaan lunastamaan kärsimisensä ja kuuliaisuutensa kautta meitä syvälle langenneita lain kirouksesta. Ja tähän lunastukseen perustuu nyt Jeesuksen oikeus ihmisiin, mikäli he pysyvät Hänen lunastettuinaan. Sentähden kutsuu Raamattu Jeesuksen lunastuksen **ostoksi**. Jumala on hankkinut seurakuntansa verellään. Paavali sanoo:” **Sillä te olette kalliisti ostetut; kunnioittakaat siis Jumalaa teidän ruumiissanne ja teidän hengessänne, jotka Jumalan ovat.**” 1. Kor. 6: 20. Ja kun vanhimmat veisasivat Karitsalle uutta virttä, niin he tunnustavat Hänen oikeutensa siihen, että heidän tuli palvella Häntä heidän omaisuutensa Herrana, joka omalla verellään oli ansainnut heille heidän autuutensa. He sanoivat: ”... **sinä olet tapettu ja verelläs meitä Jumalalle lunastit kaikkinaisista sukukunnista, ja kielistä, ja kansoista ja pakanoista, Ja olet meidät tehnyt meidän Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ...**” Ilm. 5: 9 - 10. Sitä tarkoittavat myös Vapahtajan sanat tekstissämme, **että Hän antaa henkensä lammastensa edestä niin kuin hyvä paimen, jonka omat lampaat ovat.**

Niin on nyt Jeesus asettanut korkean arvon meille syntisille viheliäisille ihmisille, ja nyt meistä voidaan hyvin sanoa, että me olemme kalliisti ostetut Jeesuksen kalliilla verellä olemaan Hänen omaisuutensa ajassa ja iankaikkisuudessa. Kunpa Jumalan Henki painaisi tämän kalliin totuuden elävästi meidän sydämiimme, kuinka käsittämättömän kalliiksi ja äärettömän

2. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai

arvokkaaksi tuleekaan silloin meille Vapahtajan armo ja rakkaus! Kuinka me silloin opimmekaan selvästi näkemään Hänellä olevan suurimman oikeuden meidän sydämiimme, jotka Hän on ostanut paljolla kivulla! Niin — silloin emme suinkaan jätä itsellemme mitään jakaaksemme sen maailmalle, vaan annamme kaikki tyynni Herralle Jeesukselle, että se olisi Hänen omansa ja pysyisi Hänen omanaan ja että Hän olisi meidän ainoa hallitsijamme. Sitä vain eniten ihmettelemme, mitä Hän meissä on saattanut nähdä, että Hän niin kalliisti tahtoi ostaa meidät; mutta kun Hän kerran on ostanut meidät, niin sydämemme halu on ainoastaan se, että Hän saisi pitää meidät ominaan iankaikkisesti.

Jos meidän kallein Vapahtajamme on kuin paimen siinä suhteessa, että Hän itse omistaa laumansa, niin Hän myös varjelee sen vahingosta ja turmiosta paljoa suuremmalla uskollisuudella ja pitkämielisyydellä kuin kukaan paimen voi kaita lampaitansa. Ellei paimen valvoisi ja suojelisi lampaitansa vahingosta, niin ne pian jäisivät petoeläinten saaliiksi, joutuisivat vieraan haltuun ja muuhun turmioon. Voi kuinka helposti jokin huono Jeesuksen lammas eksyisikään laumasta, ellei Vapahtajan valvova silmä aina seuraisi meitä ja varjelisi meitä sielun ja ruumiin puolesta. Sentähden on Jeesuksen uskollisuus, kärsivällisyys ja rakkaus Hänen lastensa ainoa toivo. He tietävät olevansa ainoastaan tomua, mutta he tietävät myös, että heidän armahtajansa tuntee hyvin heidän raadollisuutensa; He tuntevat Hänen rakkaan sydämensä, että Hän uskollisesti holhoaa heitä; heillä on monia todistuksia Hänen sanomattomasta uskollisuudestaan, joka ei vähene edes heidän uskottomuudestaan; he lukevat Hänen kärsivällisyytensä itsellensä autuudeksi vakuuttuneina siitä, että jos he kompuroisivat, Hän on kuitenkin lempeä ja armollinen ja pyytää jälleen ojentaa heitä sekä uudelleen armahtaa ja siunata heitä. Lyhyesti sanoen: heidän ainoa toivonsa perustuu siihen, että heidän paimenensa varjelee heitä, ja että Hän, joka hyvän työn on heissä alkanut, on sen myös armosta täyttävä Jeesuksen Kristuksen päivään asti.

Paimen iloitsee siitä, että hänen laumansa menestyy ja lisääntyy; vielä paljoa enemmän Jeesus, joka on se Hyvä Paimen. Kuinka onkaan paimenen mieli hyvä, kun lammasjoukko lisääntyy ja tulee suureksi! Mutta tämä ilo ei kuitenkaan ole verrattava siihen iloon, jota Vapahtaja tuntee, kun joku sielu antaa itsensä Hänelle ja sydämessänsä vastaanottaa Hänet paimeneksensa. Hän on ostanut lampaat kalliisti, omalla verellään Hän on hankkinut heidät, sentähden halajaa Hän niin sydämellisesti saada tehdä heidät autuiksi. Jos paatunein syntinen voisi nähdä Jeesuksen sydämen, kuinka se janoaa hänen pelastustaan, niin minä luulisin, ettei hän kauemmin voisi seisoa vastaan; ja jos arka ja hätääntynyt syntinen voisi uskoa, kuinka mielellään Vapahtaja tahtoisi ilman mitään ansiota tehdä hänet osalliseksi kaikesta autuudestaan, o! kuinka iloiten hän silloin heittäytyisi tuon uskollisen Paimenen syliin.

Jeesuksella on kyllin jaettavaa jokaiselle lampaalleen sen mukaan, kun Hän näkee sen tarvitsevan; ja Hän jakaa mielellään rauhansa, lohdutuksensa ja ilonsa jokaiselle, joka sitä halajaa. Mitä autuaampia ja tyytyväisempiä Jeesuksen lampaat voivat olla Hänessä, sitä parempi on Paimenen mieli siitä; ja se murehuttaa Häntä, kun Hänen lapsensa niin usein itse estävät sen hyvän, jonka Hän oli aikonut heille, vieläpä niin mielellään antaa. Joka on vihattu ja ylenkatsottu maailmassa eikä liioin tiedä mitään neuvoa, eikä tunne ketään ystävää täällä maan päällä, ei mitään, jonka turvin hän voisi kestää iankaikkisuudessa. Älköön kukaan sellainen kuitenkaan sen vuoksi epäilkö, vaan olkoon lujasti vakuuttunut, että vaikka ei yksikään ihminen voisi kärsiä häntä, niin on kuitenkin Jeesus, tuo yksi hyvä paimen, joka sydämellisesti rakastaa häntä, Hän joka omalla verellään on ostanut hänet ja joka täydellä halulla odottaa häntä tulemaan tykönsä saamaan lohdutuksen ja virvoituksen. Jos syntiset tahtoisivat tulla Hänen tykönsä, niin Hän antaisi heidän **juopua huoneensa runsaista tavaroista ja juottaisi heitä heikumallaan niin kuin virralla**. Ps. 36: 9. **Se olisi Hänen ilonsa, että Hän tekisi heille hyvää**. Jer. 32: 41.

O! kuinka hyvä on lampaiden olla, kun he ovat kuuliaiset Paimenelleen ja antavat itsensä kokonaan Hänen hoidettavakseen. Silloin Hän johdattaa heidät parhaalle laitumelle, holhoaa heikkoja ja kaitsee jokaista tarpeensa ja olosuhteittensa mukaan. Ja niin myös Jeesuksen lampaat ovat aina parhaiten onnelliset, tyytyväiset ja autuaat, kun he lapsen lailla noudattavat Hänen johdatustansa ja antavat Hänen yksinään hallita. Niin kauan kun ihminen on valaisemattomassa tilassaan, hän on eksyväisen lampaan kaltainen, joka sokeana ja tietämättömänä luulee olevansa onnellinen saadessaan pitää oman mielensä, mutta ei näe vaaraa ja viheliäisyyttä, mihin hän syöksyy ilman paimenen kaitsemista. Samoin myös ihmiset sokeudessaan uskovat elävänsä onnellisinta elämää, kun he irstaisuudessa vapaasti saavat noudattaa lihallisia himojansa eikä heidän tarvitse kuulla ketään, vaan he täyttävät sokeasti turmellun luontonsa yllytyksiä ja saavat estämättä nauttia kaikkea sitä kuviteltua iloa, jonka he sokeudessaan pitävät parhaana autuutena. Niin juoksevat nämä onnettomat eteenpäin maailmassa, eivätkä tiedä olevansa surkeimmassa orjuudessa synnin ja oman lihansa vallan alla, joka useimmin vastoin parempaa tietoaan väkisin tempaa heidät silmännähtävään perikatoon. Sellaisessa tilassa ihminen katsoo ylen ja nauraa kaikkea sitä hyvää, mitä Jeesuksen lammaas sanoo nauttivansa; ja jos hän joskus alkaisikin sitä vakavasti ajatella, niin hänen mielestensä näyttää ylen työläältä ja viheliäiseltä, että hänen pitäisi kuulla Jeesuksen ääntä ja seurata Häntä. Hän ajattelee näin: kuinka saattaisin olla onnellinen, jos en ilman omantunnon tuskia saa vapaasti nauttia niistä himoista, jotka niin ihastuttavat minua? Kuinka minä tahtoisin vaihtaa nykyisen oloni Jumalan lapsen tilaan, kun minä

2. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai

nyt vapaasti ja estämättä voin huvittaa itseäni kaikissa niissä haluissa, jotka kelpaavat ruumiille ja sielulle. Mutta Jumalan lapsi sitä vastoin sanoo olevansa onnellinen vasta silloin, kun hän ei ota toimittaakseen pienintäkään asiaa, ei puhu sanaakaan, ellei hän ensin ole tarkasti ajatellut, onko se Jeesuksen mielen ja tahdon mukaan; ja jos hän joskus ajattelemattomuudesta tekisi pienintäkin sellaista, mikä olisi Paimenen mieltä vastaan, niin sydän kohta täyttyy katumuksella, murheella ja huokauksilla armon ja anteeksisaamisen puoleen. Ei niin! ajattelee syntinen, paljoo parempi on minun tilani. Kyllä minä muistan senkin ajan, jona minun omatuntoni nuhteli minun iloani, mutta sen minä jo voitoin ja sain vaikenemaan, niin ettei mikään enää ole esteenä minulle.

Katsohan! tällainen eksynyt syntinen olet; ja näe nyt, etkö oikein olekin eksyksissä kulkevan lampaan kaltainen, joka tietämättömydessään luulee olevansa onnellinen hyljättyssä tilassaan. Mutta jos sinulle kerran tulisi eläväksi se ajatus ja muistutus, ettet ole itsesi oma, vaan Jeesuksen kalliisti ostettua omaisuutta; jos joskus alat ajatella hautaa, tuomiota ja iankaikkisuutta; jos silloin huomaat, että sinun siinä tilassasi täytyy tulla kadotetuksi, mutta että kuitenkin voisit tulla pelastetuksi kaikesta; o! silloin sinä alat ymmärtää, kuinka hyvä on niitten ihmisten olla, jotka tottelevat Jeesuksen ääntä ja omistavat Hänet Paimenekseen; silloin sinä opit sydämellisesti halajamaan saadaksesi olla yksi jäsen tässä laumassa, joka niin turvattuna käy Paimenensa suojassa ja varjeluksessa. Silloin sinä tulet murheella näkemään eksymisesi ja häpeämään sokeuttasi; silloin sinun syntisi tulee sinulle oikein suureksi, se nimittäin, että olet kantanut epäuskoa, kylmäkiskoisuutta ja välinpitämättömyyttä täynnä olevaa sydäntä Häntä kohtaan, joka on rakastanut sinua ristinkuolemaan asti. Ja sinulla on syytä olla murheellinen, mutta ei epäillä. Sinun Paimenesi rakastaa sinua vielä, kaipaa sinua vielä ja on vieläkin halullinen tekemään sinut autuaaksi ja tyytyväiseksi sekä antamaan sinun kokea, kuinka hyvin niitten laita on, joitten paimen on Jeesus!